

ת"פ (באר שבע) 24350-06-23 - מדינת ישראל-פמ"ד ע"י נ' עלי אלאפסק-בעצמו ע"י

ת"פ (באר-שבע) 24350-06-23 - מדינת ישראל-פמ"ד ע"י נ' עלי אלאפסק -בעצמו ע"י מחוזי באר-שבע
ת"פ (באר-שבע) 24350-06-23
מדינת ישראל-פמ"ד ע"י

נגד

עלי אלאפסק -בעצמו ע"י

ב"כ עו"ד בת אל יואל חיים

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע

[09.06.2024]

כבוד השופט יובל ליבדרו

ב"כ עו"ד

גזר דין

מבוא

1. הנאשם הורשע על-פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן (להלן: "כתב האישום"), האוחז בששה אישומים, בביצוע עבירות של תיווך לסחר בסם מסוכן באישום הראשון, עבירה לפי סעיף 14 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים המסוכנים"); עבירה של סחר בסם מסוכן באישום השני, עבירה לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים; עבירה של סחר בנשק באישום השלישי, עבירה לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); עבירות של סחר בנשק וניסיון לעסקה אחרת באישומים הרביעי והחמישי, עבירות לפי סעיפים 144(ב) ו-144(ב2) ו-25 לחוק העונשין; עבירה של סיוע לסחר בנשק באישום השישי, עבירה לפי סעיפים 144(ב) ו-31 לחוק העונשין.

2. במסגרת הסדר הטיעון הצדדים הגיעו להסכמה עונשית חלקית במסגרתה המאשימה הגבילה עצמה בטיעוניה לעונש של 8 שנות מאסר בניכוי ימי המעצר בעוד שההגנה תוכל לטעון לעונש באופן חופשי. עוד הוסכם, כי הצדדים יעתרו להטיל על הנאשם גם רכיבי עונש של מאסר על תנאי וקנס.

אציין כבר עתה, כי בטיעוניה של המאשימה בכתב ועל-פה עתרה המאשימה, בניגוד להסדר הטיעון שהציגו הצדדים, גם לרכיבי עונש של פסילת רישיון נהיגה בפועל ופסילת רישיון נהיגה על תנאי.

כתב האישום

3. מהחלק הכללי של כתב האישום עולה כי במועדים הרלוונטיים לכתב האישום שימש א' ל" כסוכן משטרתי (להלן: "הסוכן"). הסוכן הופעל באצטדיון בבאר שבע (להלן: "האצטדיון"), תחת סיפור כיסוי כאילו הוא נאשם בפלילים המרצה עונש של מאסר בעבודות שירות במקום. במהלך ביצוע עבודות השירות, נוצרה היכרות בין הנאשם לסוכן, כאשר הסוכן הציג עצמו בפני הנאשם כמי שמתעסק בכסף מזויף. יחד עם הסוכן פעל סוכן משטרתי נוסף (להלן: "הסוכן השני") במפגשים שבוצעו בשטח.

מהאישום הראשון עולה כי במועדים הרלוונטיים לאישום זה, ריצה הנאשם עונש מאסר בעבודות שירות באצטדיון. במהלך ביצוע עבודות השירות נוצרה היכרות בין הנאשם ובין הסוכן.

בתאריך 12.01.2022 נפגש הנאשם עם הסוכן באצטדיון. הסוכן מסר לנאשם שטר של ₪ 100 והנאשם אשר סבר כי מדובר בשטר מזויף מסר לסוכן בתמורה 50 ₪. הסוכן הסביר לנאשם כי הוא מתעסק בכסף מזויף וכן שהוא יכול לספק לו עוד.

בתאריך 05.09.2022 פנה הסוכן אל הנאשם באצטדיון, בהנחיית מפעילו, ושאל אותו כמה עולה "עוקת חשיש". הנאשם אמר לסוכן שהוא יברר עבורו את המחיר. בהמשך אותו יום שלח הנאשם לסוכן סרטון ובו אדם הנחזה כפותח חבילת סם. הנאשם שוחח עם הסוכן עוד מספר פעמים בהמשך, והשניים סיכמו כי הנאשם ימכור לסוכן סם מסוכן מסוג חשיש במחיר 12,000 ₪ לקילו. השניים סיכמו לבצע את העסקה למכירת סם החשיש בשבועות הקרובים.

בתאריך 03.10.2022 בסמוך לשעה 10:46 התקשר הסוכן לנאשם וביקש לוודא כי עסקת הסמים תתבצע באותו יום. הנאשם השיב בחיוב ובהמשך עדכן הנאשם את הסוכן כי הכל מוכן לביצוע העסקה. בסמוך לשעה 20:00 שלח הנאשם לטלפון של הסוכן הודעת מיקום לנקודת המפגש לביצוע העסקה בסמוך ליישוב רתמים. הסוכן הגיע לנקודת המפגש ברכבו. הסוכן השני המתין בקרבת מקום, כשהוא נושא עמו את הכסף המזומן לביצוע העסקה. הנאשם הגיע לנקודת המפגש כשהוא נושא עמו סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 2,441.69 גרם ברוטו, עטוף בנייר דבק. הנאשם מסר את הסם לסוכן, ואז נסעו הסוכן והנאשם לנקודה בה פגשו בסוכן השני. הסוכן העביר את הסם לסוכן השני, שמסר לסוכן 24,000 ₪ במזומן והסוכן העביר את הכסף לנאשם בתמורה לסם. לאחר מכן נסעו הסוכנים מהמקום.

מהאישום השני עולה כי בתאריך 31.10.2022 בסמוך לשעה 18:51 התקשר הנאשם לסוכן והציע למכור לו עוד סם מסוכן מסוג חשיש. בהמשך תיאמו השניים לבצע עסקה למכירת סם החשיש ליום 02.11.2022. ביום 02.11.2022 בסמוך לשעה 18:23 התקשר הנאשם לסוכן והכווין אותו שוב לנקודת המפגש. הסוכן הגיע למקום ברכבו וגם הפעם הגיע בעקבותיו הסוכן השני ברכב אחר כשהוא נושא עמו את הכסף המזומן לשם ביצוע העסקה. הנאשם הגיע לנקודת המפגש כשהוא נושא עמו סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 2,430.15 גרם ברוטו בתוך שקית. הנאשם מסר את הסם לסוכן והסוכן העביר את הסם לסוכן השני. הסוכן השני מסר לסוכן 24,000 ₪ במזומן והסוכן העביר את הכסף לנאשם בתמורה לסם.

מהאישום השלישי עולה כי בתאריך 08.11.2022 בסמוך לשעה 16:30 הציע הנאשם לסוכן למכור לו אקדח מסוג FN. הסוכן והנאשם ניהלו משא ומתן וסיכמו כי הסוכן ישלם עבור האקדח 45,000 ₪. בהמשך אותו יום בסמוך לשעה 18:21 הנאשם שלח הודעת מיקום לטלפון של הסוכן, לנקודת מפגש בסמוך לצומת אהלים. הסוכן הגיע למקום ברכבו, וגם הפעם הגיע בעקבותיו הסוכן השני ברכב אחר כשהוא נושא עמו את הכסף המזומן לשם ביצוע העסקה. הנאשם הגיע למקום כשהוא נושא עמו את אקדח ה-FN, מסר אותו לסוכן והסוכן ביצע ירי של כדור אחד באוויר לשם בדיקת האקדח. הסוכן מסר את האקדח לסוכן השני, קיבל ממנו 45,000 ₪ במזומן והעביר אותם לנאשם בתמורה לאקדח ה-FN. לאחר מכן נסעו הסוכנים מהמקום.

בתאריך 09.11.2022 בסמוך לשעה 16:20, התקשר הסוכן לנאשם ואמר לו כי אקדח ה-FN במצב גרוע וכל החלקים הפנימיים ישנים ואינם מקוריים. הנאשם התנצל והזכיר לסוכן כי הוא ביקש ממנו לבדוק את האקדח בטרם העסקה. הסוכן אמר לנאשם שהוא לא מאשים אותו אלא את החבר שלו שסיפק לו את האקדח.

מהאישום הרביעי עולה כי בתאריך 09.11.2022 בסמוך לשעה 19:21 הנאשם הודיע לסוכן כי יש ברשותו נשק מסוג M-16 למכירה במחיר של 85,000 ₪ (להלן: "הנשק") וביקש מהסוכן תשובה מהירה. הסוכן השיב כי הוא מוכן לרכוש את הנשק.

בתאריך 13.11.2022 בסמוך לשעה 18:25 הנאשם שוחח עם הסוכן ואמר לו כי יש ברשותו כרגע אקדח מסוג "גלוק" ושאל את הסוכן אם הוא מעוניין לרכוש אותו עוד באותו יום. בהמשך אותו יום שוב שוחחו השניים על אודות הנשק ומחירו, ונדברו לבצע את העסקה מחר או מוחרתיים.

בתאריך 14.11.2022 בסמוך לשעה 13:24 הסוכן ביקש מהנאשם לשלוח אליו תמונה של הנשק והנאשם שלח אליו סרטון ובו תיעוד של הנשק. הסוכן ביקש מהנאשם שישלח לו מיקום לנקודת מפגש לביצוע העסקה, וכן הודיע לו כי יתלווה אליו חברו מהצפון שהיה בעסקת הסם הקודמת. בהמשך אותו יום בסמוך לשעה 20:06 שלח הנאשם הודעת מיקום לטלפון הנייד של הסוכן לנקודת המפגש לביצוע עסקת הנשק, על כביש באר שבע-חצרים. הסוכן הגיע למקום ברכבו, וגם הפעם הגיע בעקבותיו הסוכן השני ברכב אחר כשהוא נושא עמו את הכסף המזומן לשם ביצוע העסקה. הנאשם הגיע לנקודת המפגש ברכב, יחד עם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה, כשהנשק ברכב. הנאשם והאחר ירדו מהרכב כאשר האחר מחזיק בנשק ובמחסנית. האחר מסר את הנשק לסוכן והנאשם לקח מהאחר את המחסנית והעבירה לסוכן והסוכן ירה כדור אחד באוויר כביכול על מנת לבדוק את הנשק לפני ביצוע העסקה. לאחר מכן הכניס הסוכן את הנשק לרכבו של הסוכן השני, קיבל ממנו 85,000 ₪ במזומן והעביר אותם לנאשם בתמורה לנשק. לאחר מכן נסעו הסוכנים מהמקום.

מהאישום החמישי עולה כי בתאריך 15.12.2022 הציע הנאשם לסוכן למכור לו כלי נשק נוספים ובהם אקדח מסוג CZ במחיר 55,000 ₪. הנאשם ניהל משא ומתן ממושך עם הסוכן לשם מכירת האקדח. בתאריך 22.01.2023 בסמוך לשעה 10:37, שוחח הסוכן עם הנאשם ושאל אותו אם יש ברשותו נשק זמין למכירה. הנאשם השיב שיבדוק ויחזור אליו. למחרת, בשעה 13:19, הציע הנאשם לסוכן למכור לו אקדח מסוג FN והודיע לו: "יש את זה חדש". הסוכן שאל את הנאשם מה מחיר האקדח והנאשם השיב כי מחיר האקדח הוא 40,000 ₪ וכי על הסוכן לשלם לו 2,000 ₪ נוספים. בתאריך 05.02.2023 בסמוך לשעה 12:25 הנאשם שוחח עם הסוכן והשניים סיכמו להיפגש בהמשך אותו יום אחר הצהריים לשם ביצוע העסקה למכירת אקדח ה-FN. בהמשך אותו יום בסמוך לשעה 17:38 הודיע הנאשם לסוכן כי נקודת המפגש לביצוע עסקת הנשק תהיה נקודת המפגש שעל כביש באר שבע-חצרים. הסוכן הגיע למקום ברכבו. בעקבות הסוכן הגיע הסוכן השני ברכב אחר, כשהוא נושא עמו את הכסף המזומן לשם ביצוע העסקה. הנאשם הגיע לנקודת המפגש יחד עם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה כשהאחר מחזיק במחסנית של האקדח. האחר התקרב אל הסוכן ובזמן זה הנאשם התרחק לכיוון עצי החוחובה במקום. בשלב זה האחר מסר את המחסנית לסוכן ואז הנאשם קרא לסוכן. הסוכן הלך לעבר הנאשם ואז הנאשם מסר את הנשק לסוכן והסוכן ירה כדור אחד באוויר כביכול על מנת לבדוק את הנשק לפני ביצוע העסקה. לאחר מכן הכניס הסוכן את הנשק לרכבו של הסוכן השני, קיבל ממנו 42,000 ₪ במזומן והעביר אותם לנאשם בתמורה לנשק. לאחר מכן נסעו הסוכנים.

מהאישום השישי עולה שעובר לתאריך 27.04.2023 סיכם אחר עם הסוכן כי יבצע איתו עסקה למכירת אקדח במחיר 47,000 ₪ ועוד 1,000 ₪ דמי תיווך לנאשם. השניים תיאמו לבצע את העסקה באותו יום בערב. בסמוך לשעה 20:00 יצא הסוכן בנסיעה ברכבו לשם ביצוע העסקה. בעקבות הסוכן נסע הסוכן השני ברכב אחר, כשהוא נושא עמו את הכסף המזומן לשם ביצוע העסקה. הנאשם שלח לסוכן מיקום להגיע לנקודת המפגש בצומת אהלים. לאחר מכן בסמוך לשעה 22:00, הגיע הנאשם לנקודת המפגש יחד עם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה, כשהנאשם נושא עמו אקדח מסוג "גלוק" ותחמושת, שם נפגש עם הסוכן בשטח הסמוך לצומת. הנאשם מסר את הנשק עם המחסנית לסוכן והסוכן ירה כדור אחד באוויר כביכול על מנת לבדוק את הנשק לפני ביצוע העסקה.

הסוכן אישר כי האקדח תקין ואז התקשר לסוכן השני וביקש ממנו להגיע לצומת. הסוכן השני הגיע לצומת ומסר לסוכן 47,000 ₪ ועוד 1,000 ₪ במזומן, אותם העביר הסוכן לנאשם בתמורה לאקדח. לאחר מכן מסר הסוכן את האקדח לסוכן השני והסוכנים נסעו מהמקום.

טיעוני הצדדים:

4. המאשימה טענה לעונש בכתב והשלימה טיעוניה על-פה. בהתאם להסדר, המאשימה עתרה להטיל על הנאשם עונש של 8 שנות מאסר בניכוי ימי מעצרו, מאסר על תנאי וקנס. כאמור, המאשימה בטיעוניה עתרה להטיל על הנאשם גם עונשים של פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי.

המאשימה הפנתה בטיעוניה לערכים המוגנים שנפגעו, למידת הפגיעה הגבוהה בערכים אלה ולנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. בין היתר הפנתה לתכנון שקדם לביצוע העבירות, למספר האירועים, לשילוב עבירות הסמים עם עבירות הנשק, למשך הזמן שבו בוצעו העבירות ולשיטתיות, לחלקו המשמעותי של הנאשם בביצוע העבירות המלמד על כך שהוא היה הרוח החיה בביצוען, לנזקים הפוטנציאליים שעלולים היו להיגרם מביצוע העבירות ולסיבה שהביאה את הנאשם לביצוע העבירות (בצע כסף).

המאשימה הפנתה בטיעוניה למגמת ההחמרה בענישה בעבירות הנשק, לעונש המרבי שקבע המחוקק לצד עבירת הסחר בנשק, לתיקון החוק שקבע עונשי מינימום לצד עבירות אלו, להנחיית פרקליט המדינה המצביעה על העלאת רמת הענישה בעבירות אלו ולשיקולי הרתעת היחיד והרבים.

המאשימה טענה כי אין לתת משקל ממשי לחוות הדעת הקרימינולוגית שהוגשה מטעם ההגנה תוך שהבהירה שלטעמה לא קיימת במקרה זה אינדיקציה המצדיקה מתן משקל לשיקולי שיקום. בהקשר זה הוסיפה כי לנאשם עבר פלילי וכן שניתנו לו הזדמנויות לחזור למוטב אותן הוא לא ניצל. המאשימה הפנתה לפסיקה לתמיכה בעמדתה העונשית.

5. ב"כ הנאשם עתרה להטיל על הנאשם עונש של שלוש שנות מאסר וחצי לצד ענישה נלווית של מאסר על תנאי, קנס והתחייבות להימנע מביצוע עבירה. ב"כ הנאשם עתרה לכך שמהמאסר שיוטל על הנאשם ינוכו כל ימי מעצרו, מבלי לקזז את תקופת המעצר בת ארבעה חודשים בה הוא היה במקביל אסיר בתיק אחר. בנוסף עתרה שלא להטיל על הנאשם עונש של פסילת רישיון נהיגה כפי שעתרה המאשימה, כשלעניין זה טענה שלא מצוין בכתב האישום כי במהלך ביצוע העבירות הנאשם היה עם רכב שלו, או כי נהג ברכב תוך שהוסיפה כי לנאשם אין כלל רכב וכי שלילת הרישיון תמנע ממנו להוציא רישיון ולפרנס את ילדיו לאחר שחרורו מהמאסר. כן ציינה שיש להימנע מפסילת רישיון נהיגה לנוכח תקופת המאסר הממושכת שתוטל על הנאשם.

ב"כ הנאשם טענה כי יש לראות בכלל האישומים והעבירות כאירוע אחד, כאשר לטענתה חלקו של הנאשם בביצוע העבירות הוא מצומצם ומשני. ב"כ הנאשם התייחסה לנסיבות ביצוע העבירות בכל אחד מהאישומים. כך טענה שבאישומים הראשון והשני מדובר בעבירות של תיווך וסחר ובתיווך שכלל מסירת פרטי מחיר ומיקום והבאה של הסם; כך טענה שבאישום השלישי הסחר היה בנשק תקול; כך טענה שבאישום הרביעי, האחר שהתלווה לנאשם, הוא שהחזיק בנשק ובמחסנית והוא שמסר את הנשק לסוכן בעוד שהנאשם רק לקח מהאחר את המחסנית ונתן אותה לסוכן; כך טענה ביחס לאישום החמישי שהאחר שהתלווה לנאשם הוא שמסר את המחסנית לסוכן ושהנאשם לא הגיע עם נשק על גופו כי אם לקח אותו מאזור שממנו הגיע האחר והכל כשמדובר בעמלת עסקה נמוכה של הנאשם, וכך טענה כי באישום השישי הנאשם הורשע בעבירה של סיוע לסחר בנשק.

ב"כ הנאשם הוסיפה כי כלל העבירות לא התאפיינו בתחכום, כי העמלות שהתקבלו היו נמוכות, כי הייתה מעורבות משמעותית של האחר שהתלווה אל הנאשם ואשר נכח בכלל העסקאות, כי סוג הסם בעבירות הסם אינו נמנה על הסמים הקשים, כי כלי הנשק שלגביהם בוצעו העבירות אינם צהליים או כאלה אשר נעשה בהם שימוש בעבר. כן טענה, כי לנאשם אין קשר לגורמים עוינים וכי העבירות לא בוצעו על רקע בטחוני.

ב"כ הנאשם הדגישה, כי המאשימה שגתה בטענתה כי הנאשם ביצע את העבירות עת ריצה עבודות שירות שכן העבירות בוצעו עשרה חודשים לאחר ההיכרות עם הסוכן ולאחר שהסתיימו עבודות השירות בפועל. ב"כ הנאשם הפנתה בטיעוניה לחו"ד הקרימינולוגית שהוגשה מטעם ההגנה (נ/ב), בה יש התייחסות לנסיבות חייו האישיות-משפחתיות המורכבות של הנאשם, לרבות לכך שבנו נולד עם בעיה רפואית ואביו נפטר במהלך המעצר, למצוקה הכלכלית אליה נקלע בעקבות משבר הקורונה שהביאה אותו לביצוע העבירות ולכך שהוא סועד את אמו. כן הפנתה להתייחסות בחוות הדעת על אודות כך שהנאשם נעדר דפוסים עבריינים, לכך שהוא לא ביצע את העבירות על רקע אישיות אנטי-סוציאלית כי אם על רקע חברתי הישרדותי, לפרוגנוזה השיקומית החיובית ולכך שהוא מורתע מההליך המשפטי.

ב"כ הנאשם טענה כי העמדה העונשית של המאשימה לא נתמכת בפסיקה. ב"כ הנאשם צרפה מסמך לתקופת עבודות השירות, חוות דעת קרימינולוגית, מסמך אישור על מות אביו של הנאשם, מסמכים רפואיים הקשורים במחלת הלב הקטן שנולד לנאשם בזמן המעצר ואסופת פסיקה לתמיכה בעדתה העונשית. ראיות לעונש

6. ב"כ הנאשם צרפה חוות דעת קרימינולוגית של הגב' אתי רחמים. יצוין, כי לאחר הכרעת הדין ב"כ הנאשם מסרה שההגנה לא מבקשת לקבל תסקיר של שירות המבחן.

מחוות הדעת, שהתבססה על שיחה עם הנאשם באמצעות היועדות חזותית מבית הכלא, עולה כי זה בן 25, נשוי ואב לארבעה ילדים, בנו האחרון נולד בהיותו במעצר וסובל מבעיה התפתחותית שהצריכה טיפולים רפואיים ואשפוז, סיים 4 שנות לימוד, ללא השכלה פורמאלית או מקצועית, אביו הגרוש מאמו נפטר בהיותו במעצר, גדל במציאות כלכלית קשה, החל לעבוד בגיל 14 בקטיף ובשירותי ניקיון, חווה מספר אירועים טראומטיים במהלך חייו לרבות תאונת טרקטורן בגיל 21, נקלע למצוקה כלכלית וחש קושי לפרנס את משפחתו.

מחוות הדעת עולה כי הנאשם מודה בביצוע העבירות, חש חרטה כנה על ביצוען ומעיד על עצמו כמי שהיה קל להשפעה וכמי שזיהו את מצוקותיו לגייס אותו לביצוע העבירות.

עורכת חוות הדעת התרשמה כי הנאשם חווה במהלך חייו רצף של אירועים טראומטיים ללא מענה רגשי; כי גדל בשוליים התרבותיים כחלק מקבוצה חברתית הסובלת מפערים משמעותיים בכל מדד חברתי; כי הוא מנהל אורח חיים הישרדותי; כי לו דימוי עצמי נמוך והוא בעל דפוסים מרצים; כי הוא מאס בחיים עברייניים; כי הוא חש תסכול ואכזבה מהסבל שהוא גורם למשפחתו; כי ביצע את העבירות בהיותו בגיר צעיר; כי הוא לא ביצע את העבירות על רקע אישיות אנטי-סוציאלית כי אם על רקע מאפיינים פסיכו-חינוכיים, חברתיים-כלכליים ואישיים-הישרדותיים; כי הוא חש בושה ממעשיו ומורתע מההליך המשפטי וכן שהוא מביע שאיפות לניהול אורח חיים נורמטיבי. כן ציינה כי לנאשם היה רצון לרווח כלכלי מידי, פעל באופן אימפולסיבי וחסך בכלים לקבלת החלטות לטווח ארוך.

עורכת חוות הדעת התרשמה מפרוגנוזה טיפולית ושיקומית חיובית תוך שציינה כי קיימת חשיבות של יישום תהליך שיקומי בעניינו של הנאשם נוכח המוטיבציה הפנימית והחיצונית שהוא מגלה. עוד הוסיפה, כי הנאשם הורתע מעצם קיום ההליך הפלילי וכי ניתן יהיה להשיג אפקט הרתעתי גם ללא תקופת מאסר ממושכת בד בבד עם השתלבות בהליכי טיפול בכלא.

7. הנאשם אמר את דברו. הנאשם הביע צער על מעשיו ושיתף כי כבר סיים שלוש קבוצות במסגרת מעצרו וכן שהוא ממשיך להשתלב בקבוצות ובחינוך. דיון והכרעה

8. בעניינו הציגו הצדדים הסדר מסוג "הסדר טווח" במסגרתו המאשימה הגבילה את טיעוניה לעונש של 8 שנות מאסר ואילו ב"כ הנאשם טענה באופן חופשי, ועתרה לעונש של 3 שנות מאסר וחצי. בפסיקת בית המשפט העליון קיימות גישות שונות ביחס לשאלה האם במסגרת הסדר "טווח" פטור בית המשפט מחובתו לקבוע מתחם עונש הולם. מחד, קיימת גישה לפיה קביעת מתחם עונש הולם על-ידי בית המשפט היא אמירה נורמטיבית של בית המשפט אשר צריכה להיאמר ללא קשר להסדר שבין הצדדים. מאידך, קיימת גישה לפיה בנסיבות דומות, של הסדר "טווח", אין מקום לקביעת מתחם עונש הולם. לעניין הגישות השונות ראו למשל ע"פ 8109/15 אביטן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 09.06.2016), פסקה 8.

לצד אלו, קיימת גם גישה ביניים לפיה במקרים דומים אין צורך בהרחבה ובפירוט של מתחם העונש ההולם. צורך שכזה יכול לקום בעיקר עת מוצא בית המשפט להטיל עונש שסוטה מהעונש המוסכם או שנמצא הוא מחוץ לטווח המוסכם. בעניין זה ראו למשל ע"פ 6943/16 גלקין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 28.01.2018), פסקה 3.

סבורני כי נוכח אופיו של ההסדר והעובדה שהעונש שאותו מצאתי להטיל על הנאשם אינו חורג מטווח הענישה שנטען בפועל (שלוש שנות מאסר וחצי עד שמונה שנות מאסר), אין הכרח לשרטט במדויק את גבולות מתחם העונש ההולם, אף שמוצא אני לציין כי העונש המוצע על-ידי ב"כ הנאשם לא יכול להוות אפילו את הרף התחתון של מתחם העונש ההולם במקרה זה.

אחר כל האמור, פטור בלא כלום אי אפשר, וכדי להבין את מסקנתי בדבר העונש הראוי לנאשם, מצאתי לעמוד גם על השיקולים שמגבשים על דרך כלל את מתחם העונש ההולם.

9. הערכים המוגנים שעומדים בבסיס עבירות הנשק והסמים הם שמירה על שלום הציבור, על בריאותו, על ביטחונו ועל הסדר הציבורי.

לעניין זה ראו ע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' סלימאן (פורסם בנבו, 19.04.2014), פסקה 11:

"עבירות המבוצעות בנשק - לרבות רכישה, החזקה ונשיאת נשק- טומנות בחובן פוטנציאל סיכון הרסני לפגיעה בשלום הציבור וביטחונו. החשש הוא כי נשק המוחזק שלא כדין ישמש לפעילות עבריינית העלולה להביא לפגיעה ואף לקיפוח חייהם של אזרחים תמימים. אכן, "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו".

וביחס לעבירות הסמים ראו למשל בש"פ 4322/07 סיטבון נ' מדינת ישראל, (פורסם בנבו, 29.05.2007), פסקה 4: "המסוכנות לשלום הציבור הנודעת מעברייני הסמים הינה מהמפורסמות שאינן צריכות ראייה. נגע הסמים מחלחל לשכבות רבות בציבור ומותיר אחריו שובל של קורבנות בגוף ובנפש... על חברה החפצה חיים לקדש מלחמת חורמה במארה בנגעים אלה של הסמים, וזאת בכל תחום אפשרי. חלקם של רשויות האכיפה ובתי המשפט במלחמה זו הינו מכריע".

10. עבירות נשק הן בעלות פוטנציאל לפגיעה קטלנית בשלום הציבור, ולא בכדי ניכרת מגמה רציפה בפסיקה של החמרת הענישה בעבירות אלו.

בהקשר זה נאמר אך לאחרונה על-ידי בית המשפט העליון בע"פ 3610/23 גוהר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 2.5.2024), פסקה 10:

"בית משפט עמד פעמים רבות על החומרה היתרה שבעבירות נשק, בהן גלום פוטנציאל לפגיעה בחיי אדם וסיכון ביטחון הציבור. כפי שהזדמן לי לציין בע"פ 2251/21 אבו עראר נ' מדינת ישראל [נבו] (15.12.2021): 'אין צורך להכביר במילים על אודות החומרה הנלווית לעבירות נשק. אין היום חולקין כי עבירות מסוג זה הפכו ל"מכת מדינה" של ממש (ראו לאחרונה: ע"פ 7473/20 מדינת ישראל נ' מחאמיד, פסקה 24 [נבו] (29.6.2021); ע"פ 5993/21 סאלח נ' מדינת ישראל, פסקה 8 [נבו] (29.11.2021); ע"פ 8416/20 עייאט נ' מדינת ישראל [נבו] (2.9.2021)). מכה זו מצריכה מענה הולם בדמות ענישה מחמירה של הטלת עונשי מאסר משמעותיים. מצויים אנו לעת הזאת במצב חירום של ממש בעניין עבירות נשק, ולא בכדי נתקבל עתה תיקון לחוק העונשין (חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021) הקובע עונשי מינימום לעבירות נשק' (שם, פסקה 25). דברים אלו נכונים היום על דרך קל וחומר".

ובע"פ 5681/23 חווא נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 20.12.2023), פסקאות 11-13:

"עבירות הנשק באשר הן הפכו למכת מדינה. חומרתן היתרה והשפעתן על תחושת הביטחון של כלל אזרחי המדינה מחייבות הטלת ענישה משמעותית, גם על נאשם נעדר עבר פלילי (שאינו מעניינו במקרה דנן). מדיניות החמרה ביחס לכלל עבירות הנשק, אשר ניכרת בפסיקתו של בית משפט זה, באה לידי ביטוי סטטוטורי בסעיף 144(ז) לחוק העונשין אשר חוקק במסגרת תיקון מס' 140 לחוק (ראו: חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021, ס"ח 2938). בית משפט זה שב ומתריע השכם והערב על חומרתן של עבירות הנשק בחברה הישראלית בכלל, ובמגזר הערבי בפרט [...] עבירות אלו מגלמות סיכון רבתי לשלום הציבור, לביטחון ולסדר החברתי, כאשר חדשות לבקרים אנו עדים לתוצאותיהן ההרסניות ומעבר לכך הן משמשות קרקע פורייה לעבירות נוספות [...] בהתאם לכך ולנוכח ריבוי מקרי הירי, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה בגין ביצוע עבירות נשק, החל מיצרני או מבריחי הנשק הבלתי חוקי, דרך הסוחרים בו ועד לאלו הנוטלים אותו לידם ועושים בו שימוש בלתי חוקי לרבות החזקה ונשיאה. ואמנם ניכרת בשנים האחרונות מגמת החמרה בענישה לשם מיגור עבירות אלו [...]"

מאבק חשוב נוסף מתנהל משך שנים גם בכל הקשור למיגור עבירות הסמים. הפגיעה הפיזית והנפשית ההרסנית הכרוכה בשימוש בסמים כמו גם הנזקים החברתיים והכלכליים העקיפים הנגרמים עקב הצורך בהשגת הסמים ובהפצתם, מחייבים עמדה ברורה ובלתי מתפשרת כנגד נגע זה. עמדה שכזו נכונה לכל שרשרת מפיצי הסם והמסייעים בידיהם.

בעניין זה ראו למשל ע"פ 4522/18 מדינת ישראל נגד אסאבן (פורסם בנבו, 1.11.18), פסקה 10: "בית משפט זה עמד פעמים רבות על חומרתן של עבירות הסמים, ובפרט עבירת הסחר בסמים. חומרה זו נובעת, בין היתר, מנזקיהם הקשים של הסמים [...] לפיכך נפסק לא אחת כי עבירות אלו מחייבות מענה החלטי על דרך של ענישה מחמירה ומרתיעה".

11. מידת הפגיעה בערכים המוגנים בענייננו היא גבוהה בשים לב להיקף הפעילות העבריינית של הנאשם מבחינת תקופת העבירות, מספר העבירות, סוג העבירות, נושאי העבירות (נשק וסמים) והנסיבות הספציפיות של ביצוע העבירות המלמדות על היקפי סחר בנשק ובסמים משמעותיים.

12. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות נתתי משקל לתכנון שקדם לביצוע העבירות; לכך שהנאשם פנה באופן יזום אל הסוכן לביצוע העסקאות; לשיטתיות בביצוע העבירות ולמספר האישומים והעבירות; למשך הזמן בו בוצעו העסקאות; להתמצאות ולמעורבות שגילה הנאשם בעולם הסחר בכלי נשק והסמים; לחלקו הדומיננטי של הנאשם בביצוע העבירות, למעט באישום הראשון והשישי בהם הורשע "רק" בעבירות של תוך ושל סיוע; ולמניע של הנאשם בביצוע העבירות (בצע כסף).

באשר לעבירות הסמים נתתי משקל למשקל המשמעותי של הסם שהעביר הנאשם לסוכן כאמור באישומים הראשון והשני (קרוב לשני קילו וחצי בכל פעם) לתמורה הגבוהה שקיבל בעבור הסמים שמכר ותיווך (קרוב ל-48,000 ₪ במצטבר בשני המקרים); ולנזק הישיר והעקיף שעלול היה להיגרם לציבור לו היה הסם מופץ לשווקים.

באשר לעבירות הנשק נתתי משקל לסוג ולמגוון כלי הנשק שנמכרו לסוכן (אקדחים ורובה); לפוטנציאל הסיכון החמור מכלי נשק אלו ובעיקר הרובה המוזכר באישום הרביעי; לכך שלצד כלי הנשק הועברו גם מחסניות (באמצעות נעשו ה"בדיקות" באמצעות ירי על-ידי הסוכן); לתמורה הגבוהה שקיבל הנאשם בעבור כלי הנשק (בין 42,000 ₪ ל-82,000 ₪); ולפוטנציאל הנזק שעלול היה להיגרם לו כלי הנשק היו מגיעים לידיים עברייניות או חבלניות.

לצד זאת, נתתי משקל לכך שהסמים וכלי הנשק לא הגיעו לשווקים ולא נגרם נזק ממשי לחברה כתוצאה ממעשיו של הנאשם. כן נתתי דעתי לחלקו של הנאשם שהורשע באישום הראשון בתיווך בסחר בסם מסוכן ולא בסחר עצמו ובאישום השישי שבו הורשע בסיוע לסחר בנשק ולא בעבירה המושלמת של סחר בנשק. עוד נתתי משקל לכך שהסם שבו סחר ותיווך הנאשם כאמור באישומים הראשון והשני, אינו נחשב מסוג הסמים ה"קשים".

אציין כי לא מצאתי תימוכין לטענת ב"כ הנאשם לפיה הנאשם מכר באישום השלישי נשק תקול. כל שצוין בעובדה 4 לאישום השלישי זה שהסוכן התקשר לנאשם ואמר לו שהאקדח שמכר לו במצב גרוע וחלקיו הפנימיים ישנים ולא מקוריים. דברים אלו לא מלמדים בהכרח שמדובר בנשק תקול כנטען, היינו שמדובר בנשק שלא ניתן לעשות בו שימוש.

עוד אציין, כי לא מצאתי לתת משקל של ממש לטענת ב"כ הנאשם לפיה נסיבות ביצוע העבירות באישום הרביעי והחמישי הן קלות משום שהנאשם הגיע עם אחר אשר הוא זה שמסר את הנשק לנאשם או הניח אותו באזור מסוים שממנו לקח הנאשם את הנשק. דווקא העובדה שהנאשם מבצע את העבירות בשיתוף פעולה עם אחר מוסיפה נופך של חומרה לאירועים.

עוד אציין, כי אף אם הייתי מקבל את הטענה שמאחורי הנאשם יש אחר שעומד בראש העשייה העבריינית והנאשם אך נשלח מטעמו לבצע את העבירות או תוך שיתוף פעולה עמו, אין בכך כדי להסיר מאחריות הנאשם אשר הודה בביצוע עבירות הסחר ואשר נטל חלק מלא ומשמעותי בכל אחד מהאישומים (תוך הסתייגות מסוימת מהאישום הראשון והשישי שם הורשע כאמור בתיווך ובסיוע). כזכור, הנאשם הוא שפנה אל הסוכן לביצוע העסקאות, ניהל מו"מ ונטל חלק משמעותי בביצוע העבירות. הווה אומר, לא מדובר במצב שבו הסוכן פנה אל הנאשם וזה אף רץ לחפש מי יספק לו את "הסחורה". מכל מקום, וכפי שפורט מעלה, יש להחמיר בענישה של כל החוליות בשרשרת.

13. עיון בענישה הנוהגת, הן בעבירות הסמים והן בעבירות הנשק, מצביע על מנעד ענישה רחב התלוי בנסיבות ה"עושה" לרבות גילו של הנאשם, נסיבותיו האישיות, עברו הפלילי והשתתפותו בהליך שיקומי אך בעיקר בנסיבות ה"מעשה" לרבות סוג העבירות שנעברו בנשק, מספר העבירות, סוג כלי הנשק או התחמושת, טיבם ואופיים, פוטנציאל הסיכון הנשקף מכלי נשק אלו, משך התקופה בה בוצעו העבירות, זהות הצדדים לעסקת הנשק (האם מדובר בגורם עיון או עברייני), האם נעשה שימוש בנשק לצורך עבירות אחרות דוגמת אלימות או רכוש; וביחס לעבירות הסם בעיקר בטיבה ובחומרתה של העבירה, בסוג הסם ובמשקלו.

הענישה הנוהגת בעבירות הנשק נמצאת במגמת החמרה מזה שנים. בית המשפט העליון קבע כי יש לתת ביטוי עונשי הולם ומרתיע לעבירות הנשק ולתת משקל גבוה לאינטרס הציבורי ולצורך להרתיע עבריינים מפני ביצוע עבירות דומות. מגמת ההחמרה שחלה בעונשי המאסר הנגזרים על נאשמים בעבירות נשק באה לידי ביטוי בשורת פסקי דין של בית משפט העליון מהשנים האחרונות. לעניין זה ראו, מעבר לפסיקה שהוזכרה מעלה, את ע"פ 147/21 מדינת ישראל נ' ביטון (פורסם בנבו, 14.2.2021); ע"פ 2733/20 אבו זיאד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 24.10.2021); ע"פ 971/19 מדינת ישראל נ' געביס (פורסם בנבו, 11.07.2019) (להלן: "עניין געביס"); ע"פ 1826/19 אבו עסא נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 18.03.2019).

לא למותר יהיה להזכיר, כי המחוקק מצא אף הוא לקבוע עונש מזערי לעבירות נשק בהוראת שעה (סעיף 144(ז) לחוק העונשין), כך שהעונש שיוטל על מבצעי עבירות אלו לא יפחת מרבע העונש המרבי שקבע המחוקק לצדה של העבירה אלא אם החליט בית המשפט מנימוקים מיוחדים לחרוג מכך. תיקון זה (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021) משקף במידה רבה את רצון המחוקק להחמיר בענישה בעבירות אלו. מטבע הדברים, נסיבות ביצוע העבירות, כמו גם נסיבות הנאשם, משתנות בכל תיק ותיק. בענייננו, יש שילוב חריג של עבירות סמים ונשק חמורות ומגוונות ומכאן שיש לתת את המשקל המתאים לענישה הנוהגת כמשתקף בסקירה שתיערך להלן.

בע"פ 2186/13 עקול נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 8.2.2014) דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, סחר בסם מסוכן, נשיאת נשק, סחר בנשק וקשירת קשר לביצוע פשע והותיר על כנו עונש של 8 שנות מאסר בפועל לצד זאת מצא בית המשפט העליון להפחית מגובה הקנס שהוטל על הנאשם;

בע"פ 1944/20 מדינת ישראל נ' אמארה (פורסם בנבו, 02.09.2020) דחה בית המשפט העליון הן את ערעור המאשימה והן את ערעור הנאשם שהורשע בעבירות של סחר בנשק; עבירות בנשק (החזקה ונשיאה); נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף וללא פוליסת ביטוח תקפה והותיר על כנו עונש של 7 שנות מאסר בפועל הכולל הפעלה של מאסר על תנאי בן 24 חודשים, מחציתו במצטבר ומחציתו בחופף;

בע"פ 785/15 פואקה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 06.12.2015) קיבל בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם נעדר עבר פלילי שהורשע בשתי עבירות של עסקה בנשק, עבירה של ניסיון לעסקה בנשק ותיווך בעסקת סמים והפחית את עונשו ל-78 חודשי מאסר חלף 84 חודשי מאסר שהוטלו עליו;

בע"פ 4456/21 מדינת ישראל נ' אבו עבסה (פורסם בנבו, 23.01.2022) אותו צרפה גם ב"כ הנאשם, דחה בית המשפט העליון ערעורו של נאשם וקיבל את ערעור המאשימה על קולת עונשו של הנאשם שהורשע בשישה אישומים בעבירות של סחר בנשק ובחלקי כלי נשק ותחמושת, ניסיון ייצור וסחר בנשק, החזקת נשק ותחמושת, קשירת קשר לביצוע פשע ועוון, סחר בנשק ותחמושת והובלת נשק והעמיד את עונשו על 72 חודשי מאסר חלף 54 חודשים שגזר עליו בית המשפט המחוזי;

בע"פ 7691/19 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 02.02.2020) דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם שהורשע לאחר שמיעת ראיות בארבע עבירות של סחר בנשק ושתי עבירות נוספות של נשיאת נשק והותיר על כנו עונש של 6 שנות מאסר;

בע"פ 4103/22 מדינת ישראל נ' אמון (פורסם בנבו, 6.11.2022) דחה בית המשפט העליון את ערעור הנאשם וקיבל את ערעור המאשימה על קולת העונש שהוטל על נאשם שהורשע בעבירות של החזקה, הובלה ונשיאה של נשק ושלוש עבירות של סחר בנשק. בית המשפט העליון העמיד את עונשו על 5 שנות מאסר חלף 4 שנות מאסר שנגזרו עליו בבית משפט המחוזי;

בת"פ (מחוזי-ת"א) 61841-07-22 מדינת ישראל נ' חכם (פורסם בנבו, 09.11.2023) גזר בית המשפט המחוזי על נאשם שהורשע בעבירות של החזקת נשק, שתי עבירות של החזקת סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 6,287.8 גרם, סם מסוג חשיש במשקל 151.56 גרם ותשע מעטפות שהכילו סם מסוג קנבוס במשקל כולל של 451.74 גרם וסחר בהזדמנויות שונות בסם מסוג קנבוס, במשקלים שבין 5 ל-20 גרם עונש של 50 חודשי מאסר;

לענין עונש בעבירות סמים בלבד בנסיבות דומות במקצת, ראו עפ"ג (מחוזי-ב"ש) 21235-11-13 מדינת ישראל נ' עדיסאן (פורסם בנבו, 20.01.2014) בו דחה בית המשפט המחוזי את ערעורו של נאשם שהורשע בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן מסוג חשיש במשקל כולל של כ-1.3 ק"ג, סיוע לסחר בסם מסוכן מסוג חשיש במשקל 300 גרם והחזקת חשיש לצריכה עצמית והותיר על כנו עונש של 30 חודשי מאסר. בית המשפט קיבל חלקית את ערעור המאשימה והטיל על הנאשם עונש של פסילת רישיון נהיגה בפועל.

המאשימה צרפה לטיעוניה למשל את ע"פ 2880/23 מדינת ישראל נ' עיסא (פורסם בנבו, 25.04.2023) בו קיבל בית המשפט העליון את ערעור המאשימה ומבלי למצות עמו את הדין כדרכה של ערכאת הערעור, העמיד את עונשו של נאשם שהורשע בעבירה של סחר בנשק ובתחמושת בצוותא על 40 חודשי מאסר חלף 30 חודשי מאסר שנגזרו עליו, תוך שהוא מציין כי בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של הנאשם באופן ניכר;

את ת"פ (מחוזי-ב"ש) 72031-02-19 מדינת ישראל נ' אבו עיידה (פורסם בנבו, 31.12.2019) בו גזר בית המשפט המחוזי על נאשם שהורשע בעבירות של סחר בסם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של קילו, סחר בנשק בצוותא, נשיאת נשק וניסיון לסחר בנשק עונש של 68 חודשי מאסר;

את ע"פ 4077/22 (ע"פ 4377/22, ע"פ 4331/22) פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 28.07.2022) בו קיבל בית המשפט העליון באופן חלקי את ערעורו של נאשם בכך שהורה על ניכוי ימי המעצר מתקופת מאסר של 5 שנים שנגזרה עליו בגין שתי עבירות של סחר בנשק.

בית המשפט העליון דחה את ערעורם של נאשמים נוספים באותה פרשה וקיבל את ערעור המדינה בכך שהעמיד את עונשו של אחד הנאשמים שהורשע בשתי עבירות של סחר בנשק והחזקת נשק ובעבירה של הובלת נשק על 46 חודשי מאסר חלף 36 חודשי מאסר שהטיל עליו בית המשפט המחוזי;

העמיד את עונשו של נאשם נוסף, שהורשע בעבירות של סחר בנשק, החזקת נשק והובלת נשק על 36 חודשי מאסר חלף 30 חודשי מאסר שהטיל עליו בית המשפט המחוזי;

והעמיד את עונשו של נאשם שלישי שהורשע בעבירות של סיוע לסחר בנשק, החזקת נשק והובלת נשק על 25 חודשי מאסר חלף 19 חודשי מאסר שהטיל עליו בית המשפט המחוזי.

ב"כ הנאשם צרפה בין היתר גם את ע"פ 315/20 אבו טאה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 07.06.2020) בו דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם 2 שהורשע בעבירה של עסקה אחרת בנשק בצוותא, והותיר על כנו עונש של 36 חודשי מאסר.

כן צרפה פסיקה שניתנה על-ידי מותב זה, ובין היתר את ת"פ (מחוזי-ב"ש) 18039-10-21 מדינת ישראל נ' שניור (פורסם בנבו, 15.01.2023) בו נגזר על נאשם שהורשע בשתי עבירות של סחר בנשק עונש של 45 חודשי מאסר ואת ת"פ (מחוזי-ב"ש) 51306-12-18 מדינת ישראל נ' אבו זיאד (פורסם בנבו, 06.02.2020) בו נגזר על נאשם 2 שהורשע בעבירות של עסקה אחרת בנשק, שתי עבירות של הובלת נשק ושתי עבירות של הובלת תחמושת וחלקי נשק עונש של 15 חודשי מאסר (מטעמי שיקום), ועל נאשם 4 שהורשע בביצוע שתי עבירות של סחר בנשק ובעבירה של ניסיון לסחר בנשק עונש של 3 שנות מאסר וחצי (נאשמים אחרים באותה פרשה נדונו למאסרים של 10 שנות מאסר ו-8 שנות מאסר וחצי).

14. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה נתתי משקל להודאת הנאשם שיש בה משום לקיחת אחריות וחיסכון בזמן שיפוטי, לנסיבות חייו האישיים והמשפחתיות המורכבות (פטירת האב ומצבו הרפואי של בנו הקטן שנולד בהיותו במעצר) כפי שעולה מהמסמכים שצרף, לקושי שייגרם לנאשם ולמשפחתו כתוצאה מעונש המאסר הממושך שיוטל עליו, למוטיבציה הטיפולית שמביע הנאשם ולהשתלבותו באופן חיובי בהליכי טיפול במסגרות המעצר.

כפי שצוין, לאחר הכרעת הדין ב"כ הנאשם מסרה לבית המשפט שההגנה לא מעוניינת לקבל תסקיר של שירות המבחן (פרוט' מיום 13.02.2024, עמ' 10, ש' 15). תחת זאת בחרה להציג חוות דעת פרטית. הגם שדרך המלך לבחינה של מערך חייו של הנאשם ובחינת שיקולי השיקום היא באמצעות הגוף האובייקטיבי, המקצועי ואשר משמש כזרועו הארוכה של בית המשפט - שירות המבחן, לא מצאתי להתעלם מהאמור בחוות הדעת הפרטית שהוגשה.

לנוכח המפורט בחוות דעת זו, מצאתי אפוא לתת משקל גם לנסיבות חייו של הנאשם, לקיומם של גורמי סיכון בעניינו מחד, ולחרטה ולמוטיבציה שהוא מגלה להשתקם ולחזור ולנהל חיים נורמטיביים מאידך.

לצד כל האמור, נתתי משקל לכך שלנאשם עבר פלילי הכולל שתי הרשעות בעבירות רכוש ועבר תעבורתי לא מבוטל הכולל מספר הרשעות, לרבות בביצוע עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה (מעולם לא הוציא).

בשים לב לריבוי העבירות שעבר הנאשם בתיק זה ולחומרתן, בשים לב לכך שאין מדובר במפגש ראשון של הנאשם עם מערכת אכיפת החוק ולכך שמעורבותו בפלילים הלכה והעמיקה ובשים לב לכך שהנאשם לא עבר הליך טיפולי משמעותי, יש מקום לתת ביטוי בגזר הדין לשיקול הרתעת הנאשם. זאת, לצד צורך במתן ביטוי בגזר הדין גם לשיקול הרתעת הרבים היפה הן לגזרת עבירות הסמים והן לגזרת עבירות הנשק.

באשר לתקופת המאסר, סבורני שאין מקום להיעתר לבקשת ב"כ הנאשם לנכות מתקופת המאסר שתיגזר על הנאשם בתיק זה גם את ימי המעצר בהם היה במקביל אסיר בגין תיק אחר. אין מדובר ב"הכפלת עונשים" כפי שטענה ב"כ הנאשם. דווקא קבלת עתירת ב"כ הנאשם בעניין זה תוביל למצב לא רצוי בו תקופת מאסר שהוטלה על הנאשם בגין עבירות שעבר בתיק אחר תיזקף במקביל כתקופת מאסר בתיק שבכותרת בגין עבירות שונות לחלוטין שעבר. קבלת עמדה זו עומדת למעשה בניגוד לעקרון ההלימה. בעניין זה ראו ע"פ 2453/15 חיימוב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 11.12.2016), פסקה 27. עוד אציין, כי אין נפקא מינה בהקשר זה לכך ששותפו של הנאשם לעבירה בתיק האחר נדון למאסר בעבודות שירות.

15. באשר לרכיב הקנס, הרי שבנסיבות העניין בהן הנאשם סחר בכלי נשק ובסמים בהיקפים משמעותיים, מבצע כסף, הרי שעליו להיות משמעותי. עם זאת, בשל מצבו הכלכלי והמשפחתי של הנאשם ובשל תקופת המאסר הממושכת שזה ירצה, מצאתי להסתפק בקנס מתון הרבה יותר מזה שהיה נכון להטיל עליו.

באשר לרכיב פסילת רישיון הנהיגה אציין, כי על פניו היה מקום להיעתר לעתירת המאשימה בעניין זה, ואולם מטופס הסדר הטיעון (המודפס) שהוגש לבית המשפט עולה שרכיב זה נמחק (בכתב יד) מהרכיבים העונשיים המוסכמים. אף בעת הצגת ההסדר בדיון מיום 13.02.2024, בו פירטו הצדדים את רכיבי הענישה, לא הוזכר רכיב של פסילת רישיון נהיגה, לא בפועל ולא על תנאי.

מטעם זה סברתי שלא יהיה זה נכון להוסיף רכיב עונשי שהצדדים לא הסכימו עליו מלכתחילה. עוד אציין, כי נתתי דעתי בהקשר זה גם לכך שהנאשם צפוי לרצות תקופת מאסר ממושכת ולנוסח כתב האישום שלא מצוין שהנאשם נהג ברכב בעת ביצוע העבירות.

16. לאור כל האמור לעיל אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 7 שנות מאסר בניכוי ימי מעצרו הקשורים בתיק זה בלבד. לא ינוכו ימי מעצר בהם הנאשם היה במקביל אסיר או עציר בתיק אחר.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום שחרור הנאשם ממאסרו, שלא יעבור עבירת נשק או סמים מסוג פשע.

6 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום שחרור הנאשם ממאסרו, שלא יעבור עבירת סמים מסוג עוון.

ג. קנס בסך של 30,000 ₪ או 5 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך שנתיים מהיום. זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

ניתן היום, ג' סיוון תשפ"ד, 09 יוני 2024, במעמד הצדדים.